Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

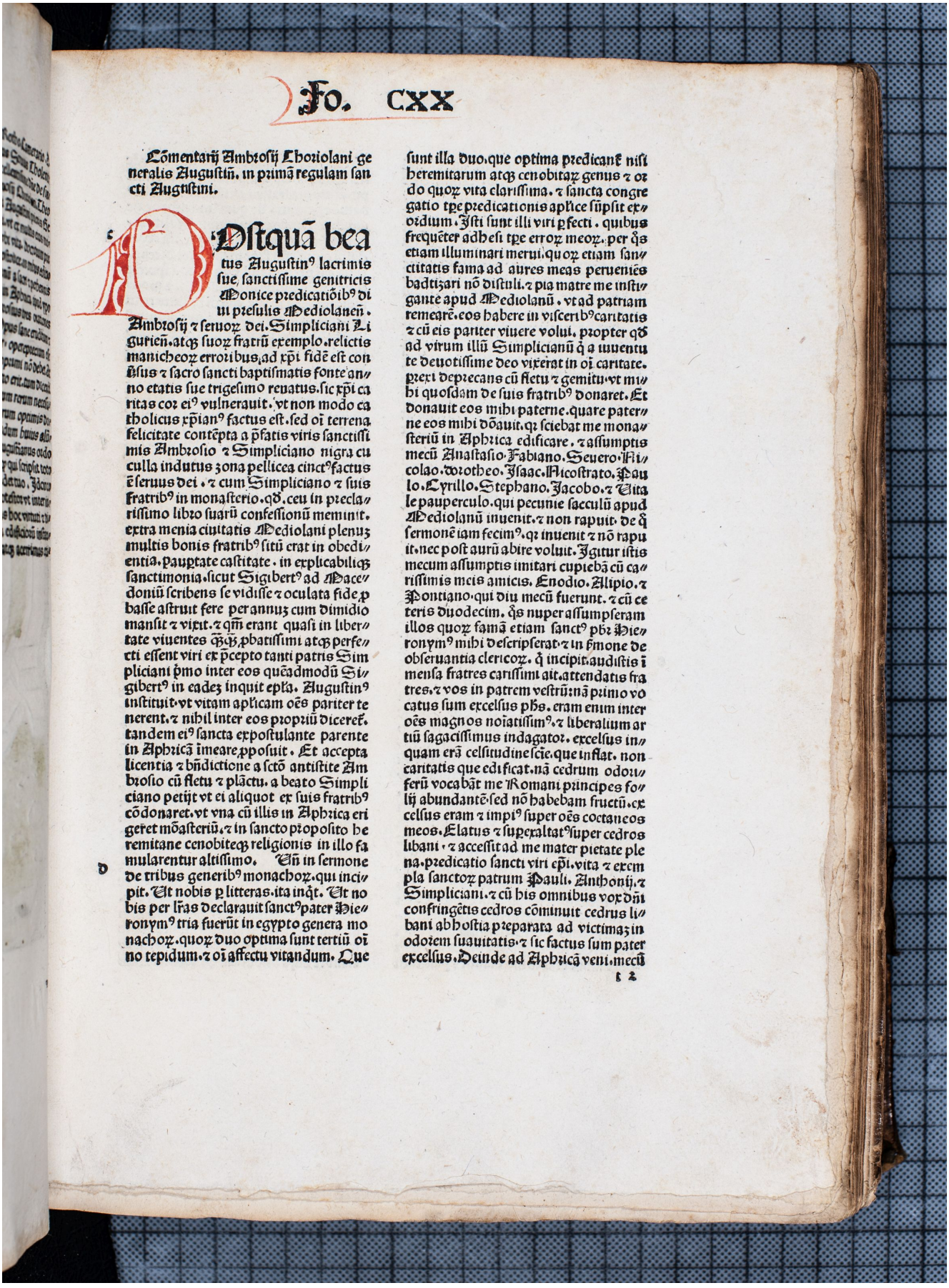

Cōmentarij Ambrosij Choriolani generalis Augustiñ. in primā regulam sancti Augustini.

c Postquā beatus Augustin⁹ lacrimis sue, sanctissime genitricis Monice predicatiōib⁹ diui presulis Mediolaneñ. Ambrosij ⁊ seruoꝝ dei. Simpliciani Ligurieñ. atq; suoꝝ fratrū exemplo. relictis manicheoꝝ erroribus, ad xp̄i fidē est conūsus ⁊ sacro sancti baptismatis fonte anno etatis sue trigesimo renatus. sic xp̄i caritas cor ei⁹ vulnerauit. vt non modo catholicus xp̄ian⁹ factus est. sed oī terrena felicitate contēpta a p̄fatis viris sanctissimis Ambrosio ⁊ Simpliciano nigra cuculla indutus zona pellicea cinct⁹ factus ē seruus dei. ⁊ cum Simpliciano ⁊ suis fratrib⁹ in monasterio. qd̄. ceu in preclarissimo libro suarū confessionū meminit. extra menia ciuitatis Mediolani plenuz multis bonis fratrib⁹ situ erat in obedientia. pauptate castitate. in explicabiliq; sanctimonia. sicut Sigibert⁹ ad Macedoniū scribens se vidisse ⁊ oculata fide ꝓbasse astruit fere per annuz cum dimidio mansit ⁊ vixit. ⁊ qm̄ erant quasi in libertate viuentes q̄q̄ ꝓbatissimi atq; perfecti essent viri ex p̄cepto tanti patris Simpliciani p̄mo inter eos quēadmodū Sigibert⁹ in eadez inquit epl̄a. Augustin⁹ instituit. vt vitam apl̄icam oēs pariter tenerent. ⁊ nihil inter eos propriū diceret. tandem ei⁹ sancta expostulante parente in Aphricā īmeare ꝓposuit. Et accepta licentia ⁊ bn̄dictione a sctō antistite Ambrosio cū fletu ⁊ plāctu. a beato Simpliciano petijt vt ei aliquot ex suis fratrib⁹ cōdonaret. vt vna cū illis in Aphrica erigeret mōasteriū. ⁊ in sancto proposito heremitane cenobiteq; religionis in illo famularentur altissimo. Uñ in sermone de tribus generib⁹ monachoꝝ. qui incipit. Ut nobis ꝑ litteras. ita inq̄t. Ut nobis per lr̄as declarauit sanct⁹ pater Hieronym⁹ tria fuerūt in egypto genera monachoꝝ. quoꝝ duo optima sunt tertiū oī no tepidum. ⁊ oī affectu vitandum. Que sunt illa duo. que optima predicant nisi heremitarum atq; cenobitaꝝ genus ⁊ ordo quoꝝ vita clarissima. ⁊ sancta congregatio tp̄e predicationis apl̄ice sūpsit exordium. Isti sunt illi viri ꝑfecti. quibus frequēter adhesi tp̄e erroꝝ meoꝝ. per q̄s etiam illuminari merui. quoꝝ etiam sanctitatis fama ad aures meas perueniēs badtizari nō distuli. ⁊ pia matre me instigante apud Mediolanū. vt ad patriam remearē. eos habere in visceribꝰ caritatis ⁊ cū eis pariter viuere volui. propter qd̄ ad virum illū Simplicianū q̄ a iuuentute deuotissime deo vixerat in oī caritate. prexi deprecans cū fletu ⁊ gemitu. vt mihi quosdam de suis fratrib⁹ donaret. Et donauit eos mihi paterne. quare paterne eos mihi dōauit. qz sciebat me monasteriū in Aphrica edificare. ⁊ assumptis mecū Anastasio. Fabiano. Seuero. Nicolao. Dorotheo. Isaac. Nicostrato. Paulo. Cyrillo. Stephano. Jacobo. ⁊ Uitale pauperculo. qui pecunie sacculū apud Mediolanū inuenit. ⁊ non rapuit. de q̄ sermonē iam fecim⁹. qz inuenit ⁊ nō rapuit. nec post aurū abire voluit. Igitur istis mecum assumptis imitari cupiebā cū carissimis meis amicis. Enodio. Alipio. ⁊ Pontiano. qui diu mecū fuerunt. ⁊ cū ceteris duodecim. q̄s nuper assumpseram illos quoꝝ famā etiam sanct⁹ pb̄r Hieronym⁹ mihi descripserat. ⁊ in s̄mone de obseruantia clericoꝝ. q̄ incipit. audistis ī mensa fratres carissimi ait. attendatis fratres. ⁊ vos in patrem vestrū: nā primo vocatus sum excelsus pb̄s. eram enim inter oēs magnos noīatissim⁹. ⁊ liberalium artiū sagacissimus indagator. excelsus inquam erā celsitudine scīe. que inflat. non caritatis que edificat. nā cedrum odoriferū vocabāt me Romani principes folij abundantē. sed nō habebam fructū. excelsus eram ⁊ impi⁹ super oēs coetaneos meos. Elatus ⁊ superexaltat⁹ super cedros libani. ⁊ accessit ad me mater pietate plena. predicatio sancti viri ep̄i. vita ⁊ exempla sanctoꝝ patrum Pauli. Anthonij. ⁊ Simpliciani. ⁊ cū his omnibus vox dn̄i confringētis cedros cōminuit cedrus libani ab hostia preparata ad victimaz in odorem suauitatis. ⁊ sic factus sum pater excelsus. Deinde ad Aphricā veni. mecū